

УПУТСТВО ЗА ИЗРАДУ МАСТЕР РАДА

Мастер рад је завршни рад на мастер академским студијама. То је врста научно-стручног рада која, у односу на семинарски рад, подразумева већу комплексност форме, текст већег обима и веће проблемске сложености. Кандидат кроз израду мастер рада треба да покаже способност за формулацију предмета, циљева и метода сопственог истраживања, као и познавање и примену научне методологије.

ФОРМА МАСТЕР РАДА

1. Дужина мастер рада. Дужина мастер рада је 60–100 страница компјутерски куцаног текста, заједно са прилозима који се у тексту налазе (нотни примери, табеле, графикони, слике) и списком коришћене литературе.

2. Формат текста. Текст мастер рада пише се у формату А4, са свим маргинама од 2cm, фонтом Times New Roman (ћириличним писмом), величином фонта 12 типографских тачака, проредом 1,5 и обостраним поравнањем текста (Justify). Странице текста су нумерисане арапским бројевима (доле десно). Насловна страна и страна где се налази Садржај рада се не нумеришу. Мастер рад се штампа једнострано.

3. Наслови у раду. Наслов мастер рада пише се верзалом (сва слова велика), фонт 14 (bold), центрирано; сви други наслови у тексту (наслови поглавља, Литература и Прилог раду) пишу се верзалом, фонт 12 (bold), лево поравнање. Потпоглавља у раду пишу се нормалом, фонт 12 (bold), лево поравнање.

4. Размаци у тексту. Између афилијације и наслова мастер рада оставити два реда празна; између наслова мастер рада и првог реда текста рада оставити један ред празан; између назива поглавља и текста поглавља, такође, оставити један ред празан. Између наслова потпоглавља и текста потпоглавља празног реда нема. Размак између пасуса у тексту формирати као Format Paragraph, Before Opt, After Opt, Line Spacing 1,5.

5. Увлачење првог реда у пасусу. Испод наслова мастер рада, наслова поглавља и потпоглавља, као и испод графичких приказа (слика, табела, нотних примера, графикона), први ред у пасусу се не увлачи.

6. Форма предаје мастер рада. Мастер рад се предаје одштампан и укоричен. Предаје се у четири примерка.

СТРУКТУРА МАСТЕР РАДА

Структуру мастер рада чине:

1. Корице
2. Насловна страна рада
3. Садржај
4. Предговор
5. Наслов рада, апстракт и кључне речи
6. Увод
7. Централни део рада (поглавља и потпоглавља)
8. Закључак
9. Литература
10. Прилог раду

1. Корице мастер рада. Корице мастер рада истоветног су изгледа као и насловна страна рада.

2. Насловна страна рада. Изглед насловне стране мастер рада (страница 3)

Универзитет у Крагујевцу
Филолошко-уметнички факултет
Одсек за музичку уметност
Катедра за музичку теорију и педагогију

Једноструки проред (Single), фонт Times New Roman, величина слова 12, лево поравнање

Times New Roman, величина слова 14

Times New Roman, верзал, величина слова 16 (bold), проред 1,5

Име и презиме

НАСЛОВ РАДА

Мастер рад

Times New Roman, величина слова 12

Times New Roman, величина слова 12

Ментор:

доц. др Невена Вујошевић

Крагујевац

2018

Times New Roman, величина слова 12

3. Садржај. У Садржају су наведени сви елементи мастер рада: Предговор, Увод, Наслови поглавља и потпоглавља, Закључак, Литература и Прилог раду. Сваки од ових елемената садржи број странице на којој се у раду налази. Сви елементи мастер рада се нумеришу, осим Предговора, Литературе и Прилога раду.

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР.....	3
1. УВОД.....	4
2. НАЗИВ ПОГЛАВЉА.....	7
2.1. Назив потпоглавља.....	15
3. НАЗИВ ПОГЛАВЉА.....	22
3.1. Назив потпоглавља.....	29
4. НАЗИВ ПОГЛАВЉА.....	35
4.1. Назив потпоглавља.....	42
5. ЗАКЉУЧАК.....	65
ЛИТЕРАТУРА.....	72
ПРИЛОГ РАДУ.....	84

4. Предговор. Део рада у коме кандидат указује на разлоге своје мотивисаности приликом одабира теме рада. Овај део рада има и функцију захвалнице појединцима и институцијама које су на било који начин (саветима, литературом и слично) помогле у процесу израде рада. Ментору и члановима комисије није се потребно захваљивати. Овај део мастер рада није обавезан, али јесте пожељан.

5. Наслов рада, апстракт и кључне речи. Наслов мастер рада приказан је центрирано, верзалом, величина слова 14, црни слог (bold). Испод теме један ред је празан па следи апстракт (пише се без ознаке „апстракт“). Апстракт (или сажетак), у неколико реченица (до 150 речи), извештава о теми. Садржи циљ, методе, резултате и закључке истраживања. Налази се између Наслова рада и кључних речи. Кључних речи треба да је до пет. Оне истичу најважније појмове у раду и приликом њиховог избора треба имати у

виду уобичајене речи које се користе приликом претраживања електронских каталога у библиотекама Републике Србије.¹

Times New Roman, 10

Times New Roman, верзал,
14 (bold), центрирано

НАСЛОВ РАДА

Апстракт. Апстракт. Апстракт. Апстракт. Апстракт. Апстракт.
Апстракт. Апстракт. Апстракт. Апстракт. Апстракт. Апстракт.
Апстракт. Апстракт. Апстракт. Апстракт. Апстракт. Апстракт.
Кључне речи: реч, реч, реч, реч, реч

1. УВОД

Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст.
Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст.
Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст.
Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст.
Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст.
Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст.
Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст. Текст.

1

¹ Кандидат, уколико жели, може написати и сажетак рада на енглеском језику (Summary), заједно са кључним речима (Key Words). Овај део рада долази после Литературе, а пре Прилога раду. Сажетак рада је проширени апстракт. Он даје комплетнији преглед садржаја рада тако да прави осврт на његову структуру. Обично је дужине 3–5 страница текста.

6. Увод. У Уводу се образлаже тема мастер рада, са јасно истакнутим предметом и циљем (аналитичког) истраживања. У Уводу се указује на значај одабране теме, али и даје преглед текста који следи – по поглављима.

7. Централни део рада. У овом делу мастер рада обрађује се проблематика рада и саопштавају резултати истраживања. Материјал се групише према сродности у веће и мање целине (поглавља и потпоглавља) које морају бити нумерисане. Поглавља и потпоглавља се нумеришу редним бројевима (1. Назив поглавља, 1.1. Назив потпоглавља, односно 2. Назив поглавља, 2.1. Назив потпоглавља). Назив потпоглавља пише се увучено у односу на назив поглавља. У централном делу рада налазе се и графички прикази – слике (нотни примери, графикони и слично) и табеле. Свако поглавље почиње на новој страни рада.

8. Закључак. У њему су наведена најважнија запажања до којих се, током израде рада, дошло. Овај део рада, поред датог прегледа по поглављима са становишта свођења резултата, садржи и критичку процену (став) кандидата о обрађеној теми мастер рада. Закључак се формулише концизно и у директној је вези са темом мастер рада.

9. Литература. Садржи комплетно наведене библиографске јединице на које се кандидат, током израде мастер рада, позивао. Број релевантних библиографских јединица треба да је између двадесет и тридесет. Литература се наводи редоследом писма на коме је рад написан (по азбучном реду). Приликом израде мастер рада потребно је користити различите типове научних извора: домаће и стране часописе, монографије, зборнике и слично.

10. Прилог раду. Садржи интегрални нотни текст чији су поједини делови у раду коришћени или неке друге прилоге за које кандидат сматра да су релевантни за тему рада. Уколико мастер рад припада области Музичке теорије, интегрални нотни текст засебно се коричи (меким повезом) и прилаже уз укоричени текстуални део рада. Приликом избора нотног издања, одабрати оно које садржи већи размак између нотних система. Хармонске шифре и тоналити морају бити читко написани. На почетку сваког реда исписати бројеве тактова.

ГРАФИЧКИ ПРИЛОЗИ У ТЕКСТУ

Графички прилози у тексту укључују слике (нотне примере, графиконе и слично) и табеле. Сваки графички приказ мора бити јасно наведен, са указивањем на референцу одакле је преузет. Графички приказ нумерише се редним бројем, исписује фонтом

величине 11 типографских тачака (испод или изнад приказа), садржи назив и позив на референцу у загради (уколико је прилог преузет из литературе).

Табеле у тексту. Табеле у тексту се нумеришу. Назив табеле испишује се изнад њеног приказа, фонтом 11. Текст који се у табели налази, пише се фонтом 10.

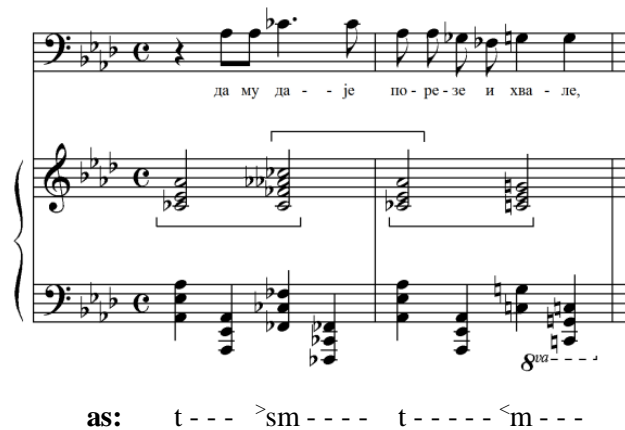
Табела 1. Назив табеле (Презиме, година: број стране)

Заглавље (bold)				
Текст и подаци (величина 10)				

Ако је табела преузета из неког извора, позив на референцу је обавезан; уколико је оригинална, позива на референцу нема

Слике у тексту (нотни примери, графикони итд.). Слике у тексту се нумеришу. Назив слике испишује се испод њеног приказа, фонтом 11.²

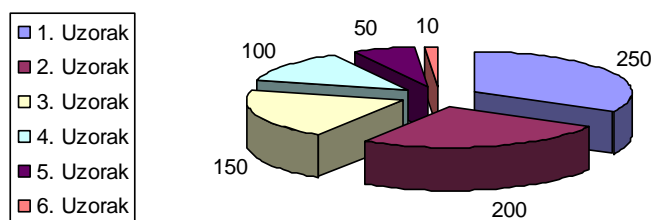
Н. Херцигоња,
Шест Змајевих сатиричних песама за бас и клавир,
Јутутунска народна химна, т. 23–24



Слика 1. Трозвучне акордске структуре на терчним релацијама (Vujošević, 2012: 8)³

² Уколико кандидату више одговара, уместо „Слика 1“ може написати и „Пример 1“, с тим што онда „слике“ и „примери“ у тексту имају засебну нумерацију (Слика 1, Слика 2, Пример 1, Слика 3, Пример 2 итд.).

³ Назив композиције наводи се изнад нотног примера (са његове десне стране или уз десно поравнање, као у примеру). Име композитора наводи се нормалом, а назив композиције косим нормалом (italic), уз обавезно навођење бројева тактова. Између бројева тактова налази се дужа црта (ctrl и „минус“). Ознака за тоналитет налази се испод нотног примера, стоји на његовом почетку, и дата је црним словима (bold), у



Слика 2. Назив слике

НАВОЂЕЊЕ ЛИТЕРАТУРЕ

1. Навођење литературе на крају рада. На крају мастер рада налази се нумерисани списак коришћене литературе са подацима о аутору/ауторима и осталим релевантним информацијама. Подаци се наводе према Чикаго стилу реферисања. Подаци се наводе писмом којим су у оригиналу написани (ћирилицом или латиницом). Употребљавати дужу црту између бројева страница.

За књигу:

- 1) Један аутор: Презиме, И(ме). (година). *Назив књиге*. Град: Издавач.
- 2) Два аутора: Презиме, И(ме). и Презиме, И(ме). (година). *Назив књиге*. Град: Издавач.
- 3) Три аутора: Презиме, И(ме)., Презиме, И(ме). и Презиме, И(ме). (година). *Назив књиге*. Град: Издавач.
- 4) Четири или више аутора: Презиме, И(ме). и др. (година). *Назив књиге*. Град: Издавач.

Huron, D. (2006). *Sweet Anticipation: Music and the Psychology of Expectation*. Cambridge, MA: MIT Press.

Веселиновић-Хофман, М. (2007). *Пред музичким делом*. Београд: Завод за уџбенике.

North, A. & Hargreaves, D. (2008). *The Social and Applied Psychology of Music*. New York: Oxford University Press.

величини 11. Хармонске шифре приказују се нормалом, у величини слова 11. Без обзира на то која је проблематика примером илустрована, сваки од њих мора садржати ознаку тоналитета и најосновнију хармонску шифру.

У самом тексту рада, тоналитети се означавају нормалом и ћиричним писмом на начин: ха-мол, Бе-дур, еф-мол и слично. Појединачни тонови у тексту обележавају се косим нормалом и ћиричним писмом: ge^1 , ef^2 и тако даље, или *ге-ха-де*, *фис-а-цис* и слично.

За чланак у часопису:

Презиме, И(ме). (година). Назив чланка. *Назив часописа, број, број страна на којима се налази рад.*

Peretz, I. & Zatorre, R. J. (2005). Brain Organization for Music Processing. *Annual Review of Psychology*, 56, 89–114.

Magne, C., Schön, D. & Besson, M. (2006). Musician children detect pitch violations in both music and language better than nonmusician children: behavioural and electrophysiological approaches. *Journal of Cognitive Neuroscience*, 18, 199–211.

За чланак у зборнику:

Презиме, И(ме). (година). Назив чланка. У И. Презиме (уред.). *Назив зборника* (број страна на којима се налази рад). Град: Издавач.

Juslin, P. N. (2011). Music and emotion: seven questions, seven answers. In I. Deliège and J. W. Davidson (Eds.). *Music and the Mind* (113–135). Oxford: Univesity Press.

Вујошевић, Н. (2014). Утицај визуелних стимулуса на музичку перцепцију и меморију. У В. Каначки и С. Пајић (уред.). Зборник радова са Осмог међународног научног скупа *Српски језик, књижевност, уметност, III, Паганско и хришћанско у ликовној уметности & Сатира у музици* (25–26. X 2013) (177–188). Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет.

Milin, M. (1987). Primena folklora u srpskoj muzici posle Drugog svetskog rata (1945–1965). U D. Dević (ured.). *Folklor i njegova umetnička transpozicija* (205–218). Beograd: Fakultet muzičke umetnosti.

За чланак преузет са интернета:

Презиме, И(ме). (година). *Назив чланка*. Интернет адреса (преузето датум).

Стојковић, М. М. (2018). *Развој професионалног идентитета наставника*.

<https://uvidok.rcub.bg.ac.rs/handle/123456789/2455> (преузето 5. 3. 2018).

Schellenberg, E. G. (2004). *Music Lessons Enhance IQ*.

<http://www.erin.utoronto.ca/~w3psygs/MusicLessons.pdf> (преузето 3. 6. 2014).

Два извора истог аутора штампана исте године:

Davis, N. Z. (1983a). Beyond the market: Books as gifts in sixteenth-century France. *Transactions of Royal Historical Society*, 33, 69–88.

_____. (1983b). *The return of Martin Guerre*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

2. Позив на референцу у самом тексту рада. Библиографски подаци у тексту рада не пишу се у подножним напоменама (фуснотама), већ у скраћеном виду – у загради.

У загради се налази:

1) Презиме аутора, година издања (Vogunović, 2010) или

2) Презиме аутора, година издања: број странице, ако је у питању цитат (Vogunović, 2010: 97).

3. Фусноте. У Чикаго стилу реферисања података фусноте су експликативног типа. Подразумевају додатна објашњења главног текста и пружају шире виђење проблема који се у датом моменту разматра. Пишу се фонтом Times New Roman, величина слова 10, обострано поравнање текста (Justify).

доц. др Невена Вујошевић